

чима. Адже світову справу віддано на совість людей здебільшого не інтелегентних, склад присяжних був наче навмисно підібрано далеко нижчий, ніж буває звичайно в Києві. І поглядаючи на того мовчущого сфинкса, що дивився з лави присяжних, слухаючи тих демагогічних слів, які вилітали од обвинувачення— мимоволі закрадалася тривога в душу: а ну-ж совість не знесе тієї ваги важеної, що на неї поклали, і своїм вироком дасть привід темним силам святкувати перемогу?

На щастя, цього не сталося. Суд совісті зняв обвинувачення з неповинного чоловіка, зняв, не вважаючи на всі заходи заплутати справу. Реакція, що справу Бейліса взяла під свою спеціальну оборону, що, силкуючись довести ритуальність справи, напружувала всі сили, аби розворушити національну ворожнечу і тим самим погнати на свій млин каламутну воду—рішуче, з лускотом провалилася. Правда, лишається ще відповідь на перше питання, чи доведено саму справу душоубства, на це присяжні відповіли, що доведено. Але наскільки можна судити з тих звісток, які поки що маємо, це питання поставлено так непевно й так невиразно, що на підставі його не можна робити жадних висновків.

Нам ще певно доведеться вернутися до оцінки всієї цієї важкої й болючої справи і поки що можемо тільки висловити велику радість з того, що неповинну людину таки виправдано.

Справа про вбивство Ющинського. СУД СОВІСТИ.

Чи винен Мендель Бейліс у тому, що...

— Ні, не винен.

— Так відповів суд присяжних на ту справу, що вже більш двох років стояла на черзі дня, а за останній місяць невимовно тривожила й хвилювала весь культурний світ. Хвилювала, певна річ, не тим, що світ справді вагався, що подумати з приводу київського душоубства—чи було тут ритуальне душоубство, чи ні. Це питання давно вже вирішено, і ті численні протести проти кривавого наклепу, що пронеслися од краю до краю Європи, давно вже зруйнували страшну легенду і справу в останнє і твердо вирішили. Вердикт дванадцяти чоловіка до цього загального голосу, звичайно, нічого не міг докинути. Хвилювало інше—доля неповинного чоловіка, що пережив уже муки в'язниці з перспективою каторги та ще тривожне питання, чи зможуть присяжні об'єктивно, по правді орієнтуватися в тій надзвичайно складній справі, яку наче навмисне ще заплутали перед їхніми